

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010618
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120010618.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. O., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 16. marca 2021, o odvolaní obžalovaného V. O. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/27/2020 zo dňa 23.9.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7T/27/2020 zo dňa 23.9.2020 bol obžalovaný V. O., uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 08. 2019 v čase od 02.00 h do 04.08 h v Banskej Bystrici na ulici N. vo vnútorných priestoroch podniku N. Pub po predchádzajúcom slovnom konflikte s Bc. R. X., nar. XX. XX. XXXX a po tom, ako mu ukázala prostredník, túto fyzicky napadol najskôr tak, že jej dal jednu facu do oblasti tváre, po čom vyšla z priestorov podniku a po návrate do podniku podišla k stolu, pri ktorom sedel, kde po slovnom konflikte ju opätovne napadol tak, že ju chytil oboma rukami za oblečenie a strčil na stoličku, pritlačil ju na stenu a udrel ju pravou rukou do ľavej časti tváre a do zadnej časti hlavy, následkom čoho narazila hlavou o stôl, potom ju oboma rukami potiahol nadol na svoje koleno, pričom spadla na zem, kde ju chytil za vlasy a po zemi takto ťahal smerom k stolu, kde predtým sedeli, čím jej spôsobil zranenia - pomliaždenie vlasatej časti hlavy, pomliaždenie tváre a oblasti ľavého líca, pomliaždenie vnútornej strany pravého ramena, odreninu chrbtovej strany pravého zápästia, odreninu strednej časti chrbta a odreninu ľavého predkolenia, ktoré si vyžiadali liečenie v trvaní do 7 dní.

Za to bol obžalovaný V. O. odsúdený podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanástich) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsiatich štyroch) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s, so sídlom B. cesta 2, Z., IČO: 35 937 874, škodu vo výške 129,25 Eur.

Proti citovanému rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti výroku o treste, ktoré dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V podanom odvolaní uviedol, že súd mu uložil trest v takej výmere z dôvodu, že už bol v minulosti 3x odsúdený, pričom raz za ublíženie na zdraví. Taktiež súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku a to, že mal nad poškodenou značnú fyzickú prevahu

a tejto spôsobil aj poškodenie zdravia a preto mal za potrebné mu uložiť trest v takej výmere. Následne poukázal, že na hlavnom pojednávaní, spravil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a teda, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a konajúci súd vykonával dokazovania iba čo do druhu a výmery trestu. Má za to, že uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou v dĺžke 24 mesiacov je neprimerane prísny a na potrestanie páchatela a ochránenie spoločnosti postačuje uloženie buď peňažného trestu, alebo trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom výkonu trestu v kratšom trvaní. V tejto súvislosti uviedol, že svoje konanie oľutoval a nahradil poškodenej škodu, taktiež si uvedomil, že nemal na poškodenú fyzicky zaútočiť, ale toto jeho konanie bolo vyprovokované stupňujúcimi sa slovnými atakmi samotnej poškodenej. Pokiaľ súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na skutočnosť, že bol v minulosti už 3x súdne trestaný a preto je potrebné uložiť prísnejšiu sankciu za jeho konania, tak podľa jeho názoru by predchádzajúce tresty nemal konajúci súd brať do úvahy z dôvodu, že tieto sú zahladené a na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného. Taktiež má za to, že u neho existuje aj ďalšie poľahčujúca okolnosť, a to v zmysle ust. § 36 písm. k) Trestného zákona, pričom sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, a teda pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim u obžalovaného je 2:1. Poškodenej X. škodu dobrovoľne nahradil, pričom sa snažil uhradiť aj škodu poškodenej VŠZP, no táto si škodu bude požadovať až po právoplatnosti rozhodnutia o jeho vine. Škodu po právoplatnosti rozhodnutia okamžite uhradí. Taktiež by súd mal zobrať do úvahy jeho vyhlásenie na začiatku hlavného pojednávania, že sa cíti byť vinným zo spáchaného skutku. Ďalej poukázal na ustanovenie § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona. Záverom navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku vydaného Okresným súdom Banská Bystrica zo dňa 23.09.2020 sp. zn. 7T/27/2020 a sám rozhodol o treste tak, že mu uloží peňažný trest vo výške 1.000 eur, alebo trest odňatia slobody, ktorý mu podmiennečne odloží na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol takým spôsobom, že buď obžalovanému uloží peňažný trest alebo trest povinnej práce, prípadne trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov, pretože skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov považuje za neprimerane prísnu, vzhľadom na následky činu.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu a dodal, že mu je to všetko úprimne veľmi ľúto.

Krajský súd Banská Bystrica, ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 23.9.2020 obžalovaný v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná, súd vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o

treste, náhrade škody a ochranného opatrenia. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods.1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Vychádzajúc z tejto situácie, odvolací súd teda preskúmaval len výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. K osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol 3 krát súdne trestaný, pričom sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažujúce okolnosti u obžalovaného v zmysle ustanovenia § 37 Tr. zák. neboli vzhliadnuté. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd mu uložil neprimerane prísny trest, keďže pri jeho ukladaní nevzal do úvahy ďalšiu poľahčujúcu okolnosť. V tomto smere obžalovaný namietal, že súd nevzal v úvahu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Túto poľahčujúcu okolnosť okresný súd správne neuznal, pretože škoda musí byť uhradená v celom rozsahu. Pokiaľ v tomto smere obžalovaný argumentoval, že sa snažil uhradiť škodu aj poškodenej VŠZP, no táto si škodu bude požadovať až po právoplatnosti rozhodnutia o jeho vine, tak túto argumentáciu súd považuje za irelevantnú, pretože obžalovaný mohol urobiť iné potrebné opatrenia na jej náhradu napríklad zložením peňažnej sumy, ktorá zodpovedá výške škody, do úschovy na súd.

Pokiaľ obžalovaný ďalej namieta, že súd v odôvodnení rozsudku poukazuje na skutočnosť, že bol v minulosti už trikrát súdne trestaný a preto je potrebné uložiť prísnejšiu sankciu za jeho konania, pričom podľa jeho názoru by predchádzajúce tresty nemal konajúci súd brať do úvahy z dôvodu, že tieto sú zahladené a na obžalovaného sa hľadí ako na netrestaného, tak odvolací súd k tomu poznamenáva, že zahladenie odsúdenia ma za následok že predchádzajúce odsúdenie nemožno páchatel'ovi pričítať ako priťažujúcu okolnosť alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že súd je povinný v zmysle ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadnuť okrem iného aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pritom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom. Práve pre tieto účely slúži odpis z registra trestov (§14 zákona č. 330/2007 Z. z.). Preto súd prvého stupňa pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne prihliadol aj na okolnosť, že obžalovaný už bol v minulosti uznaný vinným z trestných činov ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený peňažný trest vo výške 200 eur. Pri hodnotení osoby obžalovaného odvolací súd nemohol prehliadnuť u osoby obžalovaného ani záznam vo Výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z ktorého je zistiteľné, že obžalovaný bol v roku 2016 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pretože fyzicky napadol M. N., za čo mu bola v rozkaznom konaní Okresným úradom Banská Bystrica sp. zn. OU-BB-OVVS2-2016/023398 zo dňa 16.8.2016, uložená pokuta vo výške 66 eur. Je teda zrejmé, že obžalovaný má sklony k násilnému konaniu, preto odvolací súd nepovažuje trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa za neprimerane prísny čo do jeho výmery a dĺžky skúšobnej doby. Odvolací súd taktiež dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné vzhľadom na osobu obžalovaného ukladať alternatívne tresty vo forme peňažného trestu alebo trestu povinnej práce.

Takto uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny.

Na základe uvedených skutočností má krajský súd za to, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.